

[Jensen (Gørding).]

af Levertran end den rene almindelige Tor-skelevertran. Jeg tror, det bliver nødvendigt, hvis man vil se et godt Resultat af Loven. Jeg ser nemlig saaledes paa det, at denne Lov ikke alene af sundhedsmæssige Hensyn er i høj Grad nødvendig, men tillige er en Lov, som vil betale sig for Samfundet, fordi den paa saa mange Omraader vil hjælpe til, at de Børn, som faar denne rigtige Behandling, baade paa Tandplejens og paa mange andre Omraader bliver forskaanet for Sygdomme, der ellers muligvis vil komme til at koste Samfundet Millionbeløb. Jeg kan derfor ikke se andet, end at det er en fortrinlig Lov, og det, det nu drejer sig om, er, at vi faar den udnyttet og faar den udnyttet til Bunds.

Socialministeren (Laurits Hansen): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget. Til det ærede Medlem Hr. Skjerbæk og det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) vil jeg gerne sige, at naar der i Lovforslaget er fastsat 625 g, er det, fordi det efter Sundhedsautoriteterens Opfattelse er et tilfredsstillende Kvantum. Jeg skal gerne undersøge, om det er muligt at anvende endnu mere, en endnu stærkere koncentreret Form, men jeg tror i den Forbindelse at maatte sige, at vi maa være Medicinaldirektør Dr. Frandsen taknemmelige for, at han i Tide har sat sig paa det nødvendige Kvantum Levertran, om jeg maa bruge det Udtryk. Nu gælder det blot om at faa Kommunerne til at iværksætte de Foranstaltninger, det her drejer sig om. Angaaende Indkapsling af Levertrannen har vi undersøgt, om det er muligt at komme den Vej ud, men det vil betyde en ganske væsentlig Fordyrelse, og vi er derfor vejet tilbage for denne Fremgangsmaade.

Maa jeg endelig sige til det ærede Medlem Hr. Skjerbæk, at Børnehjemmene skal komme i Betragtning. Jeg anser det for en Selvfølge, at Børnene paa disse Hjem ogsaa faar Levertran. Selv om Smagen ikke er den allerbedste, haaber jeg alligevel, at det gaar saaledes, at denne Foranstaltning vil blive til Gavn for Børnenes og de gravide Kvinders Sundhed.

Jeg takker endnu en Gang for velvillig Modtagelse af Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1943 til 31. Marts 1944.

Forhandlingen genoptoges.

Trafikministeren (Elgaard): Under Finanslovdebatten er der blevet rettet forskellige Henstillinger og Forespørgsler til mig angaaende Statsbanernes og Postvæsenets Forhold, hvorfor jeg gerne vil gøre nogle Bemærkninger.

Jeg skal først nævne de Punkter, der vedrører Statsbanerne, idet jeg indledningsvis finder Anledning til at udtale, at man, naar man vil stille Krav til Statsbanerne, maa tænke paa de herskende vanskelige Forhold for Banedrift. Indskrænkningen i Person- og Godstransporten med Motorkøretøjer har forøget Banernes Transportopgaver, samtidig med at Knapheden paa Brændsel o. lign. har sat en Begrænsning for Trafikkens Omfang. Statsbanernes Mulighed for at gennemføre Forbedringer med Hensyn til Persontrafikken er derfor — hvor ønskelige og rimelige de end maatte være — meget, meget smaa, og det skyldes ikke Mangel paa god Vilje fra Statsbanernes Side. Vanskelighederne ved at gøre alle tilfredse er saa store i dette Øjeblik, at det ikke kan lykkes — dette beder jeg erindret —, og jeg vil gerne føje til, at vi maa i Virkeligheden være taknemmelige for, at det gaar saa godt, som det gør.

Det ærede Medlem Hr. Nørskov fremsatte et Ønske om at faa etableret gennemgaaende Vogne paa Strækningen Struer—Langaa—Nyborg, det ærede Medlems Udtalelser findes paa Sp. 374. Til Belysning af dette Spørgsmaal kan jeg oplyse, at de gennemgaaende Vogne blev inddraget ved Køreplansskiftet i Sommeren 1935 til Fordel for den Nedsættelse i Rejsetiden, der herved kunde opnaas. En Gennemførsel af Personvogne vil nemlig kræve, at Eksprestoget Aalborg—Nyborg i Langaa skal have et Ophold paa mindst 12—13 Minutter mod nu 5 Minutter, og endvidere skal Toget fra Struer ankomme til Langaa ca. 20 Minutter, før Eksprestoget afgaar, mod nu 10 Minutter før.

Resultatet vilde saaledes blive en Forringelse af begge Togs — og Tilslutnings-togs — Planer og forlænget Rejsetid for hele Nord- og Nordvestjylland, idet Togene skulde ligge endnu tidligere end nu over Strækningerne til Langaa. Saafremt Kravet blev imødekommet, maatte man end-